

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาคุณลักษณะของฉันทะทางการเรียนของ นักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร (2) เพื่อพัฒนาหลักสูตรและ ประเมินหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาฉันทะทางการเรียนของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษา เอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยแบ่งขั้นตอนการวิจัยออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานและคุณลักษณะฉันทะสำหรับสร้างหลักสูตร โดยศึกษาคุณลักษณะได้ 4 องค์ประกอบ คือ (1) ความสนใจใฝ่รู้ (2) ความรัก ความพอใจ ในสิ่งที่ทำและผลของการกระทำ (3) ความมุ่งมั่นในสิ่งที่ทำให้บรรลุเป้าหมาย และ (4) การใช้วิธีการที่ถูกต้องในการบรรลุเป้าหมาย ด้วยแบบสอบถามซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นทั้ง ฉบับเท่ากับ 0.89 กับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษา คือ นักศึกษา ชั้นปี ที่ 1 จำนวน 1,000 คน จากสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร 5 สถาบัน โดยการสุ่มแบบหลาย ขั้นตอน (multi-stage random sampling) และใช้สถิติวิเคราะห์องค์ประกอบ (factor analysis) เพื่อจัดกลุ่มองค์ประกอบ พบว่า คุณลักษณะของฉันทะทางการเรียนมี 8 องค์ประกอบ คือ (1) ความภาคภูมิใจในสิ่งที่ทำ (2) ความอดทนต่อความซับซ้อนในการเรียนรู้ (3)

ความมุ่งมั่นในการพัฒนาตนเอง (4) การสร้างนิสัยใฝ่เรียนรู้ในตนเอง (5) การสร้างความรักในการเรียนรู้ (6) การสร้างเป้าหมายทางการเรียนของตน (7) การสร้างความสุขในการเรียนรู้ (8) การสร้างความพอใจใจตนเอง จากนั้นผู้วิจัยจัดกลุ่มองค์ประกอบเพื่อสร้างเป็นหน่วยการอบรม จำนวน 4 หน่วย คือ (1) การเสริมสร้างความสนใจใฝ่เรียนรู้ (2) การเสริมสร้างความรัก ความพอใจในสิ่งที่ทำและผลของการกระทำ (3) การเสริมสร้างความมุ่งมั่นให้บรรลุเป้าหมาย (4) การคิดวิเคราะห์เชิงระบบและการใช้วิธีการที่ถูกต้อง

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาหลักสูตร โดยสร้างหลักสูตรตามองค์ประกอบทั้ง 4 หน่วย จากขั้นตอนที่ 1 ซึ่งประกอบด้วย สภาพปัญหาและความจำเป็น หลักการ จุดมุ่งหมาย หน่วยอบรม เนื้อหา กิจกรรมและวิธีการอบรม สื่อประกอบการอบรม การวัดและประเมินผล แล้วนำหลักสูตรให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 6 ท่าน ประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้อง ซึ่งพบว่า หลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดและทุกองค์ประกอบของหลักสูตรมีความสอดคล้องกัน

ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้หลักสูตร และประเมินผลหลักสูตร โดยการนำหลักสูตรไปทดลองใช้กับตัวแทนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 30 คน ของมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต เป็นระยะเวลา 3 วัน 2 คืน โดยใช้การทดลองแบบกลุ่มตัวอย่างเดี่ยวทดสอบก่อนและหลังการทดลอง รวมทั้ง การทดสอบความคงทนของการมีฉันทะทางการเรียน พบว่า ค่าเฉลี่ยคุณลักษณะของฉันทะหลังทดลองใช้สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งในภาพรวมและทุกหน่วยการฝึกอบรม และการศึกษาความคงทนของฉันทะทางการเรียนหลังจากทดลองแล้ว 8 สัปดาห์ ยังคงมีความคงทนอยู่ และมีความเหมาะสมของการใช้หลักสูตรอยู่ในระดับมาก

This dissertation investigates 1) the characteristics of Chanda as applicable to the study programs of selected students enrolled in private higher education institutions in the Bangkok Metropolitan area. Moreover, (2) considered is how this study program was developed in addition to conducting an evaluation of the training program in Chandra for the students under study.

The research carried out by the researcher was divided into three steps as follows:

In the first step, fundamental data pertaining to the characteristics of Chanda were adapted so as to enable the researcher to develop an appropriate

training program. In this connection, four factors were isolated. These factors were (1) how to foster interest in the program; (2) instigating enthusiasm and providing satisfaction with what is being done through the program and pointing to the results of following the program; (3) actualizing in students the determination to achieve the goals set by the program; and (4) ascertaining which methods are conducive to achieving the goals of the program.

Used as an instrument of research tool was a questionnaire couched at the reliability level of 0.89. Using the multi-stage random sampling method, the researcher selected a sample population consisting of 1,000 first year students enrolled in five private institutions of higher education in the Bangkok Metropolitan area.

Factor Analysis was used to categorize the groups of significant factors involved in carrying out the Chandra program. Isolated were eight factors, viz.: (1) taking pride in what one does; (2) remaining patient in the face of complex learning tasks; (3) having the determination to bring about self-development; (4) becoming a habitual self-learner; (5) fostering a love for learning; (6) creating one's own learning goals; (7) being happy in the course of the process of learning; and (8) achieving self-satisfaction.

On the basis of these eight factors, the researcher went on to develop four training units as follows: (1) fostering interest in learning; (2) developing love for and satisfaction with what is being done and the results brought about by having engaged in learning activities; (3) evincing determination in

achieving goals; and (4) learning how to apply systematic analysis and how to use correct methods in learning.

In the second step, the program was developed by reference to the four factorial units isolated in the first step. Executed, therefore, were a series of steps taken seriatim. These steps consisted of the statement of the problem and the necessity of having to deal with it, principles, objectives, training units, contents, activities and training methods, training media, and measurement and assessment. The program was next evaluated by six experts for appropriateness and congruence. It was found that the program was appropriate at the highest level and that all factors of the program were congruent with one another.

In the third step, experiments were conducted through applying the program, thereby allowing its evaluation. Experimental subjects were thirty first year students enrolled at Kasem Bundit University. The experiments were conducted over a period of three days and two nights. The type of experiment was of the one group pre-test and post-test type.

In testing how durable were the effects of Chanda on learning, the researcher found that the mean score of those tested for Chanda characteristics was overall higher after the experiment had been performed than before it was conducted at the statistically significant level of .05, as well as in respect to all of the training units. In testing the durability of the effects of Chanda techniques on learning, it was found that the techniques were retained eight weeks after they were learned in the course of experimentation. The program was accordingly evaluated to be appropriate at a high level.